

1. «Հիսոն, եկնոր, Փրկիչ, եկնոր,
Ամեն, եկնոր»,- կըսէ հարսը:
Ահա ամպերով կուգա, Որ էր
Եվ Որ է, և որ պիտի գա:

Ճերմակ հանդերձ տվել էս,
Նարդոս յուղով օծել էս,
Ոսկե զարդով զարդարել,
Հիսոն, Քեզ համար:

2. Այսպես կըսէ. «Հարս իմ, քնյրս,
Պատրաստ կեցիր, ահա կուգամ:
Քեզ իմ քովս կառնեմ, կօրհնեմ
Հավետ, իմ արուտի անուշ հոտ»:

3. «Դու տնկել էս, հոգացել էս,
Երկնային ցողով ջրել էս,
Դու էս միայն հոգուս Փեսան, Հիսոն,
Եվ էս հարս՝ Քեզ արժանի»: